

**R. P. D. Thomæ Delbene Marvbiensis, Clerici Regvlaris,
Sacrae Theologiae Professoris ... De Immvnitae, Et
Ivrisdictione Ecclesiastica**

Bene, Thomas del

Lugduni, 1674

III. An si quis, facta locatione pro triennio, ante illud finitum locationem
renouet, valida sit contractus renouatio?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98676](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98676)

rius obligare se obligatione personali ad dandam commoditatem percipiendi fructus ad multos annos, vel sua vita durante, cuicumque voluerit; quia per huiusmodi obligationem rem Ecclesiæ non alienat, cum nullum ius in eam conferat alteri, sed solum ad eius fructus præstandos personaliter obligatur. Item secundo poterit beneficiarius liberaliter cedere alteri fructus sui beneficii pro vita sua durante, si per huiusmodi cessionem non transferat ius aliquod ad bona beneficii, sed solum obligetur personaliter ad dandum alteri, quod ex suo beneficio perceperit. Item tertio, poterit gratis cedere distributiones obligatione solum personali, sine obligatione reali, per quam transferatur aliquod ius in rem, vel ad rem, ut si scilicet se obliget solum ad cedendum, seu tradendum alteri fructus, vel distributiones, quæ ad ipsum de iure spectant: in quo sensu intelligendi sunt Doctores, qui docent, distributiones posse alienari. Vide præter Doctores supra citatos, etiam Nauarrum de alienat. n. 1.

DUBITATIO III.

An si quis, facta locatione pro triennio, ante illud finitum locationem renouet, valida sit contractus renouatio?

SUMMARY.

- 1 Renouans locationem factam pro triennio post secundum annum, valide facit, quia tunc non præsumitur ex fraude procedere.
- 2 Renouatio facta ante secundum annum caput, & cum eadem persona, licet pensio varietur, est inualida, quia tunc præsumitur fraus, & verum est dicere rem Ecclesiæ uni esse locatam ad quinquennium.
- 3 Pensionis variatio non tollit integrè fraudis præsumptionem.

Responderetur distinguendo: si renouet post secundum annum, valida est contractus renouatio; quia tunc is non præsumitur ex fraude procedere, neque primum contractum continuare, sed nouum inire, & rem de nouo locare: censetur enim antiquus finitus, cum parum pro nihilo reputetur. At si renouet ante cœptum secundum annum, & cum eadem persona, inualida est, tametsi pensio varietur; quia tunc præsumitur fraus, & quia tunc verum est dicere, rem Ecclesiæ uni esse locatam ad quinquennium, contra textum in Extrauaganti Ambrosiæ. Sic Molina cit. disp. 466. circa finem, & consentit Valascus de emphyt. q. 29. n. 15. in casu, quo non varietur pensio; quamvis secus si varietur, sed minus rectè, quia pensionis variatio non tollit integrè fraudis præsumptionem, neque impedit, quod minus dicatur, rem vltra triennium eidem esse locatam.

DUBITATIO IV.

An quis Ecclesiæ rem, quæ binis, vel ternis annis solet fructificare, valide vltra triennium locet?

SUMMARY.

- 1 Valida est locatio de re, quæ binis, vel ternis annis solet fructificare, ita ut si fructificet annis alternis, possit

illam locare per sexennium, si annis ternis per nouennium, & sic deinceps.

- 2 Trina fructuum collectio est quæ conductorem inuitare potest ad rem Ecclesiasticam conducendam.
- 3 Emphyteuta non cadit in commissum, si triennio non soluit pensionem annexam rei, quæ tantum triennio, vel biennio fructificat.
- 4 Singula triennia æquivalent singulis annis in casu, quo res fructificat ternis annis.

Responderetur affirmatiue, ita ut si fructificet annis alternis, possit illam locare per sexennium; si fructificet annis ternis, possit locare per nouennium, & sic deinceps, &c. Ita dicebam cap. præcedenti, dub. 1. & tradit ex communi Barbatia in rubr. de rebus Eccles. non alien. n. 52. Less. lib. 2. cap. 24. dub. 11. n. 69. Scortia theor. 115. Nauar. in comm. de alien. rer. Eccles. n. 21. & 22. Azor. 2. part. lib. 8. §. de locato, cap. 2. Sæ verb. conductio, n. 14. Soprani ad Fillucium tr. 44. cap. 1. q. 3. Guttier. lib. 1. can. cap. 8. num. 12. Couar. 1. 2. ar. cap. 16. n. 9. Quaranta verb. alienatio rerum Eccles. n. 18. Vasquez in opusc. de redditib. cap. 2. §. 2. dub. 6. num. 30. Rebell. de obligat. inst. lib. 1. q. 5. Riccius decis. 115. & Barbof. de potest. Episc. op. 3. p. alleg. 65. num. 4. Et probatur, quia Pontifex in dicta constitutione non tam videtur intendisse triennium temporis, quàm triennium fructuum, cum trina fructuum collectio sit, quæ conductorem inuitare potest ad rem Ecclesiasticam conducendam, ut sic sterilitas vnius anni (si forte contingat) aliorum annorum vbertate compensetur, aliàs paucos conductores res Ecclesiæ inuenire possent. Confirmatur, quia emphyteuta non cadit in commissum, si triennio non soluit pensionem annexam rei, quæ tantum triennio, vel biennio fructificat, teste Baldo l. ead. Cod. locati, Alexandr. in l. diuortio, §. 1. ff. soluto matrim. Iason. ibid. & l. 2. C. de iur. emphyt. & Couar. & Azor. locis supra cit. Confirmatur secundo, quia in casu, quo res fructificat alternis, vel ternis annis, meritò singula biennia, vel triennia æquivalent singulis annis.

DUBITATIO V.

An si quis Ecclesiæ rem, quæ singulis annis fructificat, vltra triennium locet, valida sit locatio, saltem circa triennium, & an sit inualida qua parte excedit triennium?

SECTIO I.

Dubitationis Resolutio.

SUMMARY.

- 1 Locatio modo supradicta est inualida, etiam citra triennium, & simpliciter, & in totum vitatur, nisi fortè contrahentes tacite consentirent in triennium, tacite enim esset duplex contractus, quia consentirent in sexennium.
- 2 Verbum (cadat) intelligendum est quod cadat à iure quod obtinere poterat, quia si nullus esset contractus, etiam pro tempore à lege permissus, non diceretur, ab eo cadat.
- 3 Dictio illa (omnino) indistinctè prolata, omnes annos videtur comprehendere.

4 Per